

PRESENTACIÓ

Em plau, un any més, presentar l'edició dels treballs exposats i debatuts en els Col·loquis de Vic. Aquesta és la novena edició, realitzada els dies 7 i 8 d'octubre de 2004 a la seu del Consell Comarcal d'Osona i organitzats per tot un seguit d'institucions acadèmiques i culturals de primer ordre, entre elles la Universitat de Barcelona, a qui represento. En aquesta ocasió el tema debatut va ser «La salut». He de felicitar al comitè científic per l'encert dels temes que escull per al debat, sempre tan vius per a la nostra immediatesa i sempre tan essencials per a la vida humana.

Es diu que Tales afirmava que la felicitat del cos es fonamenta en la salut; la de l'enteniment, en el saber. I, per la seva part, Sòcrates deia: «Si algú cerca la salut, pregunta-li si està disposat a evitar en el futur les causes de la malaltia; en cas contrari, abstén-te d'ajudar-lo». Aquests dos savis, pares fundadors de la incipient cultura europea, ja avisaven que la salut no és solament un terme mèdico-científic. Fent una bona teràpia mèdica al membre o òrgan malalt, no necessàriament s'obté la salut. Salut i felicitat, com molt bé proclamaren els metges àrabs i jueus de l'edat mitjana, són dos termes inseparables; pràcticament sinònims. Insistia també en aquesta veritat, que la història s'ha entossudit a arrossegar al llarg del temps, el nostre Arnau de Vilanova, que la proclamava vivament a reis i a papes medievals.

Els textos dels professors que podreu llegir a continuació també estan amarats d'aquesta veritat, més o menys explícitada en tots els grans metges i filòsofs que ha generat la nostra cultura occidental. L'esplèndida

l·liçó del Dr. Ramon Valls, concretada en la bioètica, n'és una bona aplicació. Ho són també les sàvies reflexions del Dr. Lluís Duch, que des del pensament antropològic i filosòfic s'interessa profundament per la relació entre la salut, la malaltia i la religió. Per què cercar aquest lligam si no es partís de la convicció que existeix sinonímia entre salut i felicitat? Segueix persistent el tema en les preocupacions de les infermeres i doctores que participen en la jornada del divendres al matí, així com en els debats que originen i, també, en les experimentades reflexions que el Dr. Antoni Bayés adreça a la sala. No són cap excepció d'aquest binomi les interessantíssimes concrecions i el col·loqui que generen els Drs. Antoni Anglada i Albert Planes quan es pregunten per la sostenibilitat del nostre sistema sanitari.

I és clar que només amb apostes com aquestes, interdisciplinàries, es poden arribar a copsar els veritables fonaments del nostre teixit cultural, fet amb el pòsit de segles. Per això, una vegada més, la Universitat de Barcelona promou el pensament reflexiu, veritable estímulo de posteriors investigacions. Unes jornades científiques com són els Col·loquis de Vic són el millor remei per a trobar l'eficàcia del pensament aplicat.

Dr. Jordi Suriñach Caralt

Vicerector de Política Científica (UB)